

Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

den 29 september 2021 *

”Konkurrens – Konkurrensbegränsande samverkan – Marknaden för elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal – Beslut i vilket en överträdelse av artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet konstateras – Samordning av priser i hela EES-området – Meddelande om invändningar – 2006 års riktlinjer för beräkning av böter – Försäljningsvärde – Proportionalitet – Likabehandling – Överträdelsens allvar – Förmildrande omständigheter”

I mål T-343/18,

Tokin Corp., Sendai (Japan), företrätt av advokaten C. Thomas, och T. Yuen, solicitor,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av A. Cleenewerck de Crayencour, F. van Schaik och L. Wildpanner, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 263 FEUF om, i första hand, ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2018) 1768 final av den 21 mars 2018 om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136 – Kondensatorer), i den del sökanden ålagts böter, och, i andra hand, om nedsättning av bötesbeloppet,

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden M.J. Costeira (referent) samt domarna D. Gratsias, M. Kancheva, B. Berke och T. Perišin,

justitiesekreterare: handläggaren E. Artemiou,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 12 oktober 2020,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom¹

Bakgrund till tvisten

Sökanden och den berörda sektorn

- 1 Sökanden, Tokin Corp., är ett bolag med säte i Japan. Bolaget tillverkar och säljer elektrolytkondensatorer av tantal. Bolaget var känt under namnet NEC Tokin Corporation fram till den 19 april 2017.
- 2 Från den 1 augusti 2009 till den 31 januari 2013 ägdes sökanden till 100 procent av Nec Corp.
- 3 Överträdelsen i fråga avser elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal. Kondensatorer är elektriska komponenter som lagrar energi elektrostatiskt i ett elektriskt fält. Elektrolytkondensatorer används i nästan alla elektroniska produkter, såsom persondatorer, surfplattor, telefoner, luftkonditioneringsanläggningar, kylskåp, tvättmaskiner, bilprodukter och industriutrustning. Kundkretsen är således mycket diversifierad. Elektrolytkondensatorer, närmare bestämt elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal, är produkter vars pris utgör en viktig konkurrensparameter.

Det administrativa förfarandet

- 4 Den 4 oktober 2013 ingav Panasonic och dess dotterbolag en ansökan till Europeiska kommissionen om en markering i enlighet med punkterna 14 och 15 i kommissionens tillkännagivande om immunitet mot böter och nedsättning av böter i kartellärenden (EUT C 298, 2006, s. 17) (nedan kallat 2006 års tillkännagivande om samarbete) genom att ge information om att det förelåg en misstänkt överträdelse inom sektorn för elektrolytkondensatorer.
- 5 Den 28 mars 2014 begärde kommissionen med stöd av artikel 18 i rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna [101 och 102 FEUF] (EGT L 1, 2003, s. 1), upplysningar från flera företag som var verksamma inom sektorn för elektrolytkondensatorer, bland annat sökanden.
- 6 Den 21 maj 2014 ingav sökanden tillsammans med Nec en ansökan till kommissionen om nedsättning av bötesbeloppet med stöd av 2006 års tillkännagivande om samarbete.
- 7 Den 4 november 2015 antog kommissionen ett meddelande om invändningar som kommissionen riktade till bland annat sökanden.
- 8 Mottagarna av meddelandet om invändningar, däribland sökanden, hördes av kommissionen vid hörandet, som ägde rum den 12–14 september 2016.

¹ Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

Det angripna beslutet

- 9 Den 21 mars 2018 antog kommissionen beslut C(2018) 1768 final om ett förfarande enligt artikel 101 [FEUF] och artikel 53 i EES-avtalet (ärende AT.40136) – Kondensatorer) (nedan kallat det angripna beslutet).

Överträdelsen

- 10 I det angripna beslutet konstaterade kommissionen att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) inom sektorn för elektrolytkondensatorer. Nio företag eller företagskoncerner, nämligen Elna, Hitachi AIC, Holy Stone, Matsuo, Nichicon, Nippon Chemi-Con, Rubycon, Sanyo (som betecknar Sanyo och Panasonic tillsammans), Nec och sökanden (tillsammans kallade NEC Tokin) deltog i överträdelsen (nedan tillsammans kallade kartelldeltagarna) (skäl 1 och artikel 1 i det angripna beslutet).
- 11 Kommissionen angav i huvudsak att den aktuella överträdelsen pågick mellan den 26 juni 1998 och den 23 april 2012 inom hela EES och bestod i avtal och/eller samordnade förfaranden som syftade till att samordna prispolitiken i fråga om leveranser av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (skäl 1 i det angripna beslutet).
- 12 Kartellen organiserades huvudsakligen genom multilaterala möten som i allmänhet ägde rum i Japan, varje eller varannan månad mellan de högsta försäljningscheferna och var sjätte månad på ledningsnivå, däribland ordförandena (skälen 63, 68 och 738 i det angripna beslutet).
- 13 De multilaterala mötena anordnades mellan åren 1998 och 2003 under namnet "elektrolytkondensatorkretsen", "elektrolytkondensator-konferensen" eller "ECC-mötena". Mellan åren 2003 och 2005 organiserades de därefter under namnet "aluminium-tantal-konferensen", "gruppen för kondensatorer av aluminium eller av tantal" eller "ATC-mötena". Mellan åren 2005 och 2012 organiserades de slutligen under namnet "marknadsundersökningsgruppen" eller "marknadsföringsgruppen" (nedan kallade MK-mötena). Parallellt med MK-mötena och som ett komplement till dessa möten anordnades möten mellan åren 2006 och 2008 om "kostnadsökning" eller "ökning av kondensatorer" (nedan kallade CUP-mötena) (skäl 69 i det angripna beslutet).
- 14 Förutom dessa multilaterala möten hade kartelldeltagarna även, beroende på behov, tillfälliga bilaterala och trilaterala kontakter (skälen 63, 75 och 739 i det angripna beslutet).
- 15 I samband med de konkurrensbegränsande kontakterna utbytte kartelldeltagarna i huvudsak information om priser och framtida priser, om framtida prissänkningar och prisnedsättningsintervall, om utbud och efterfrågan, inklusive framtida utbud och efterfrågan, och de ingick, tillämpade och följde prisöverenskommelser i vissa fall (skälen 62, 715, 732 och 741 i det angripna beslutet).
- 16 Kommissionen ansåg att kartelldeltagarnas beteenden utgjorde en form av avtal och/eller samordnat förfarande, vilket hade ett gemensamt syfte, nämligen att förhindra priskonkurrens och att samordna deltagarnas framtida beteenden vad gäller försäljningen av elektrolytkondensatorer, genom att således minska osäkerheten på marknaden (skälen 726 och 731 i det angripna beslutet).

- 17 Kommissionen drog slutsatsen att beteendet hade ett enda konkurrensbegränsande syfte (skäl 743 i det angripna beslutet).

Sökandens och Necs ansvar

- 18 Kommissionen slog fast att sökanden var ansvarig för sitt direkta deltagande i kartellen från den 29 januari 2003 till den 23 april 2012, förutom med avseende på CUP-mötena (skälen 944 och 1022 och artikel 1 e i det angripna beslutet).
- 19 Kommissionen slog dessutom fast att Nec var ansvarigt i egenskap av moderbolag, som innehade hela aktiekapitalet i sökanden, under perioden 1 augusti 2009–23 april 2012, förutom med avseende på CUP-mötena (skälen 945 och 1022 samt artikel 1 e i det angripna beslutet).

Böter som ålagts sökanden

- 20 I artikel 2 f och g i det angripna beslutet ålades sökanden dels att ”gemensamt och solidariskt” med Nec betala böter på 5 036 000 euro, dels att betala ett bötesbelopp på 8 814 000 euro.

Beräkning av bötesbeloppet

- 21 Vid beräkningen av bötesbeloppet följde kommissionen den metod som framgår i riktlinjerna för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C 210, 2006, s. 2) (nedan kallade 2006 års riktlinjer) (skäl 980 i det angripna beslutet).
- 22 För att fastställa grundbeloppet för de böter som ålades sökanden beaktade kommissionen för det första försäljningsvärdet under det sista kompletta räkenskapsår då sökandena hade deltagit i överträdelsen, i enlighet med punkt 13 i 2006 års riktlinjer (skäl 989 i det angripna beslutet).
- 23 Kommissionen beräknade försäljningsvärdet på grundval av den försäljning av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal som hade fakturerats kunder inom EES (skäl 990 i det angripna beslutet).
- 24 Kommissionen beräknade dessutom det relevanta försäljningsvärdet separat för de två produktkategorierna, det vill säga elektrolytkondensatorer av aluminium och elektrolytkondensatorer av tantal, och tillämpade olika multiplikationskoefficienter för varaktigheten på dem (skäl 991 i det angripna beslutet).
- 25 Kommissionen fastställde således, gällande sökanden, en multiplikationskoefficient för varaktigheten på 9,23, som motsvarade perioden 29 januari 2003–23 april 2012 (se skäl 1007, tabell 1, i det angripna beslutet).
- 26 Kommissionen fastställde den andel av försäljningsvärdet som skulle beaktas med hänsyn till överträdelsens allvar till 16 procent. Kommissionen ansåg att horisontella ”arrangemang” för samordning av priser till sin natur hörde till de allvarligaste överträdelsena av artikel 101 FEUF och av artikel 53 i EES-avtalet och att kartellen omfattade hela EES (skälen 1001–1003 i det angripna beslutet).

- 27 Kommissionen tillämpade ett tilläggsbelopp på 16 procent i enlighet med punkt 25 i 2006 års riktlinjer för att säkerställa att de ålagda böterna var tillräckligt avskräckande (skäl 1009 i det angripna beslutet).
- 28 Kommissionen fastställde därför grundbeloppet för de böter som ålades sökanden till 16 799 000 euro, varav 6 108 000 euro motsvarade grundbeloppet för de böter som ålades sökanden gemensamt och solidariskt med Nec (skäl 1010, tabell 2, i det angripna beslutet).
- 29 Vad för det andra gäller justeringar av böternas grundbelopp beviljade kommissionen sökanden och Nec en nedsättning på 3 procent av grundbeloppet för förmildrande omständigheter, på grund av att det inte var styrkt att de hade deltagit i CUP-mötena och att det inte fanns något som bevisade att de hade haft kännedom om dem (skäl 1022 i det angripna beslutet).
- 30 Kommissionen ansåg vidare att Nec, vid den tidpunkt då den aktuella överträdelsen begicks, redan hade hållits ansvarigt för ett konkurrensbegränsande beteende som hade konstaterats i kommissionens beslut K(2011) 180/09 slutlig av den 19 maj 2010 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.511 – DRAM). Kommissionen ansåg följaktligen att grundbeloppet för Nec skulle höjas med 50 procent för en försvårande omständighet i form av upprepning av överträdelsen (skälen 1011–1013 i det angripna beslutet).
- 31 För det tredje beviljade kommissionen sökanden och Nec en nedsättning, för deras samarbete i enlighet med 2006 års tillkännagivande om samarbete, med 15 procent av det bötesbelopp som de annars skulle ha ålagts för överträdelsen (skälen 1104 och 1105 i det angripna beslutet).
- 32 Kommissionen fastställde således det totala bötesbelopp som ålades sökanden och Nec till 16 445 000 euro (skäl 1139, tabell 3, i det angripna beslutet).

[utelämnas]

Förfarandet och parternas yrkanden

- 34 Sökanden väckte förevarande talan genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 3 juni 2018.
- 35 Den 26 september 2018 inkom kommissionens svaromål till tribunalens kansli.
- 36 Repliken och dupliken inkom till tribunalens kansli den 22 november 2018 respektive den 29 januari 2019.
- 37 På förslag av tribunalens andra avdelning beslutade tribunalen, med tillämpning av artikel 28 i rättegångsreglerna, att hänskjuta målet till en avdelning i utökad sammansättning.
- 38 I och med att sammansättningen av tribunalens avdelningar ändrades enligt artikel 27.5 i rättegångsreglerna, placerades referenten på nionde avdelningen i utökad sammansättning. Följaktligen tilldelades denna avdelning det nu aktuella målet.

- 39 På förslag av referenten beslutade tribunalen (nionde avdelningen i utökad sammansättning) att inleda det muntliga förfarandet och tribunalen ställde, som en åtgärd för processledning i enlighet artikel 89 i rättegångsreglerna, skriftliga frågor till parterna och uppmanade dem att besvara dessa frågor vid förhandlingen. Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens frågor vid förhandlingen den 12 oktober 2020.
- 40 Sedan domare B. Berke avlidit den 1 augusti 2021 fortsatte överläggningarna med de tre domare som har undertecknat denna dom, i enlighet med artikel 22 och artikel 24.1 i rättegångsreglerna.
- 41 Sökanden har yrkat att tribunalen ska
- i första hand, ogiltigförklara artikel 2 f och g i det angripna beslutet, i den del sökanden åläggs böter i dessa bestämmelser,
 - i andra hand, sätta ned det bötesbelopp som sökanden ålagts, och
 - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.
- 42 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska
- ogilla talan, och
 - förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

- 43 Sökanden har åberopat två grunder till stöd för såväl förstahandsyrkandet om undanröjande av de böter som ålagts sökanden, som för andrahandsyrkandet om nedsättning av bötesbeloppet. I dessa grunder har det åberopats att kommissionen har gjort olika fel och åsidosättanden och de avser, gällande den första grunden, den referensperiod som valdes för att fastställa försäljningsvärdet vid beräkningen av grundbeloppet för böterna, och, gällande den andra grunden, att kommissionen inte tillämpade en lägre koefficient för överträdelsens allvar på grund av att sökanden inte hade deltagit i CUP-mötena.

Yrkandet om ogiltigförklaring av det angripna beslutet

[utelämnas]

Den första grunden: Den referensperiod som valdes för att fastställa försäljningsvärdet vid beräkningen av böternas grundbelopp

[utelämnas]

– *Den första grundens första del: Kommissionen åsidosatte gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och proportionalitetsprincipen*

51 Sökanden har inom ramen för den första grundens första del gjort gällande att kommissionen åsidosatte gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 och åsidosatte proportionalitetsprincipen genom att lägga sökandens försäljningsvärde under det sista kompletta år då företaget deltog i överträdelsen till grund för beräkningen av grundbeloppet för böterna.

[utelämnas]

79 För det tredje kan tribunalen inte godta sökandens argument att kommissionen ändrade datumet för överträdelsens upphörande med vetskap om att ändringen innebar att sökandens försäljningsvärde ökade och följaktligen även bötesbeloppet.

80 Det ska visserligen konstateras att det i det meddelande om invändningar som kommissionen skickade angavs att sökanden hade deltagit i överträdelsen fram till den 11 december 2013 (se punkt 310 i meddelandet om invändningar), medan kommissionen i det angripna beslutet angav dels att den aktuella överträdelsens varaktighet fastställdes till och med den 23 april 2012, dels att sökanden hade deltagit i överträdelsen fram till detta datum (se skäl 971 och artikel 1 e i det angripna beslutet).

81 För att iaktta rätten till försvar i administrativa förfaranden inom ramen för konkurrenspolitiken föreskrivs det dock i artikel 27.1 i förordning nr 1/2003 att ett meddelande om invändningar ska tillställas parterna. Enligt fast rättspraxis ska det i detta meddelande klart framgå de väsentliga omständigheter som kommissionen stöder sig på i detta skede av förfarandet. Denna angivelse kan vara kortfattad, och beslutet behöver inte nödvändigtvis vara en kopia av redogörelsen för invändningarna, eftersom meddelandet om invändningar utgör ett förberedande dokument vars bedömningar av faktiska och rättsliga förhållanden är av rent provisorisk karaktär (se dom av den 5 december 2013, SNIA/kommissionen, C-448/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:801, punkterna 41 och 42 och där angiven rättspraxis).

82 Den bedömning av de faktiska omständigheterna som gjorts i meddelandet om invändningar kan per definition endast vara preliminär. Ett senare beslut av kommissionen kan därför inte ogiltigförklaras enbart av det skälet att de definitiva slutsatser som dragits av dessa omständigheter inte exakt motsvarar denna preliminära bedömning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 december 2013, SNIA/kommissionen, C-448/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:801, punkt 43).

83 Kommissionen är i detta sammanhang skyldig att höra mottagarna av ett meddelande om invändningar och i förekommande fall beakta de synpunkter som lämnats som svar på de angivna anmärkningarna genom att ändra sin bedömning. Detta sker just i syfte att iaktta mottagarnas rätt till försvar. Det bör således vara tillåtet för kommissionen att i sitt slutliga beslut precisera denna bedömning med beaktande av de uppgifter som framkommit under det administrativa förfarandet för att antingen kunna dra tillbaka anmärkningarna som visat sig vara dåligt underbyggda eller ändra och komplettera sina faktiska och rättsliga argument till stöd för de anmärkningarna som kvarstår, dock på villkor att kommissionen endast tar upp förhållanden som berörda parter haft tillfälle att yttra sig över och att kommissionen under det administrativa

förfarandet har tillhandahållit de uppgifter som de behöver för sitt försvar (se dom av den 5 december 2013, SNIA/kommissionen, C-448/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:801, punkt 44 och där angiven rättspraxis).

- 84 Såsom domstolen redan har slagit fast är kommissionen, inom ramen för ett förfarande för kontroll av företagskoncentrationer, inte skyldig att hålla fast vid den bedömning av de faktiska och rättsliga omständigheterna som den gjort i meddelandet om invändningar. Kommissionen ska tvärtom grunda sitt slutliga beslut på en slutgiltig bedömning som grundar sig på resultaten av hela utredningen såsom de föreligger vid tidpunkten när det formella förfarandet avslutas. Kommissionen är inte heller skyldig att förklara eventuella avvikelser från den preliminära bedömningen i meddelandet om invändningar (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 10 juli 2008, Bertelsmann och Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punkterna 64 och 65). Denna rättspraxis kan överföras på ett förfarande enligt artikel 101 FEUF, såsom i förevarande fall.
- 85 I förevarande fall ska det påpekas att det datum för överträdelsens upphörande som angavs i meddelandet om invändningar var av rent provisorisk karaktär och att kommissionen fortfarande kunde ändra datumet efter meddelandet om invändningar, fram till dess att ett slutligt beslut antogs. Kommissionen kan således inte klandras för att i det angripna beslutet ha beaktat ett annat datum för överträdelsens upphörande än det som angetts i meddelandet om invändningar. Det angripna beslutet kan således inte ogiltigförklaras enbart av det skälet att kommissionen i beslutet fastställde ett annat datum för överträdelsens upphörande än det som den preliminärt fastställde vid tidpunkten för meddelandet om invändningar.
- 86 Under alla omständigheter framgår det av sökandens inlagor och av svaret på en fråga som ställdes vid förhandlingen att sökanden inte har bestridit det datum för överträdelsens upphörande som anges i det angripna beslutet. Sökanden har inte heller ifrågasatt att bolaget deltog i överträdelsen från den 29 januari 2003 till den 23 april 2012 eller att det sista kompletta räkenskapsåret för dess deltagande i överträdelsen följaktligen motsvarar perioden 1 april 2011–31 mars 2012.
- 87 Kommissionens beslut om fastställande av tidpunkten för överträdelsens upphörande grundas vidare med nödvändighet på omständigheter som rör överträdelsen i sig och inte på de bestämmelser som är tillämpliga på beräkningen av bötesbeloppet. Ett sådant beslut kan följaktligen inte i sig innebära ett åsidosättande av de sistnämnda bestämmelserna.
- 88 Även om det i förevarande fall antas att det bötesbelopp som ålagts sökanden är högre på grund av att kommissionen använde det sista kompletta räkenskapsåret för deltagandet i överträdelsen som referensår för att beräkna försäljningsvärdet, är ökningen under alla omständigheter resultatet av att kommissionen tillämpade bestämmelsen i punkt 13 i 2006 års riktlinjer och följaktligen resultatet av den metod för att beräkna bötesbeloppet som föreskrivs i dessa riktlinjer.
- 89 Såsom kommissionen har gjort gällande har tribunalen redan slagit fast att en förkortning av överträdelsens varaktighet kan leda till högre böter när detta är resultatet av att kommissionen tillämpar den metod för beräkning av bötesbeloppet som föreskrivs i 2006 års riktlinjer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 maj 2015, Timab Industries och CFPR/kommissionen, T-456/10, EU:T:2015:296, punkterna 81 och 82).

90 Vidare har sökanden inte anfört något underbyggt argument till stöd för sitt påstående att proportionalitetsprincipen har åsidosatts. Det framgår i vart fall inte av det ovan anförda att kommissionen åsidosatte proportionalitetsprincipen i den mening som avses i den rättspraxis som det hänvisats till i punkt 63 ovan, genom att tillämpa bestämmelsen i punkt 13 i 2006 års riktlinjer i förevarande fall och genom att fastställa det datum då överträdelsen upphörde senare än det som angavs i meddelandet om invändningar.

91 Den första grundens första del kan därför inte godtas.

– *Den första grundens andra del: Åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och principen om likabehandling*

92 Sökanden har inom ramen för den första grundens andra del gjort gällande att kommissionen har åsidosatt likabehandlingsprincipen och skapat en risk för diskriminering. Dels använde kommissionen det sista kompletta räkenskapsåret för deltagandet i överträdelsen för att fastställa sökandens försäljningsvärde, med vetskap om att detta skulle leda till betydligt högre böter. Dels tillämpade kommissionen tre olika metoder för att välja referensår, vilket resulterade i sju olika referensår. Kommissionen använde nämligen olika referensår för flera av mottagarna av det angripna beslutet, nämligen för Nippon, Hitachi, Nichicon, Elna och för Sanyo.

[utelämnas]

99 Det ska inledningsvis erinras om att enligt fast rättspraxis åsidosätts principen om likabehandling endast i de fall då jämförbara situationer behandlas olika eller då olika situationer behandlas lika, såvida det inte finns sakliga skäl för en sådan behandling (se dom av den 5 december 2013, Solvay/kommissionen, C-455/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:796, punkt 77 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 juli 2014, Esso m.fl./kommissionen, T-540/08, EU:T:2014:630, punkt 101 och där angiven rättspraxis).

100 Eftersom man ska utgå från omsättningen för de företag som deltagit i samma överträdelse för att bestämma förhållandet mellan de böter som ska åläggas, måste den relevanta tidsperioden avgränsas, så att de siffror som erhålls blir så jämförbara som möjligt. Av detta följer att ett visst företag endast kan kräva att kommissionen, med avseende på det företaget, ska beakta en annan period än den som allmänt har använts om företaget kan visa att dess omsättning under den sistnämnda perioden, på grund av skäl som endast gäller det företaget, inte ger en indikation på vare sig dess verkliga storlek och ekonomiska styrka eller på omfattningen av den överträdelse det gjort sig skyldigt till (se dom av den 11 juli 2014, Sasol m.fl./kommissionen, T-541/08, EU:T:2014:628, punkt 334 och där angiven rättspraxis).

101 När det gäller beräkningen av de böter som åläggs företag som har deltagit i en konkurrensbegränsande samverkan är det en naturlig följd av kommissionens utövande av sin behörighet på området att den behandlar de berörda företagen olika. Kommissionen ska nämligen, inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning, individualisera sanktionsåtgärden med hänsyn till de berörda företagens beteenden och särdrag i syfte att i varje enskilt fall säkerställa den fulla verkan av unionens konkurrensregler (se dom av den 5 december 2013, Caffaro/kommissionen, C-447/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:797, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

- 102 I förevarande fall framgår det av skäl 989 i det angripna beslutet att kommissionen vid fastställandet av grundbeloppet för böterna, med hänvisning till bestämmelsen i punkt 13 i 2006 års riktlinjer, använde det sista hela året (närmare bestämt det senaste kompletta räkenskapsåret) för deltagandet i överträdelsen som referensperiod för att beräkna försäljningsvärdet för samtliga kartelldeltagare, förutom för Elna och Nippon Chemi-Con.
- 103 Det framgår dessutom av skäl 991 i det angripna beslutet att kommissionen beräknade försäljningsvärdet separat för de två produktkategorierna, det vill säga elektrolytkondensatorer av aluminium och elektrolytkondensatorer av tantal (se punkt 24 ovan).
- 104 Dessutom framgår det av skäl 1007, tabell 1, i det angripna beslutet att det sista kompletta året (eller det senaste kompletta räkenskapsåret) för deltagandet i överträdelsen, med hänsyn till de olika överträdelseperioderna och de aktuella företagens olika räkenskapsår, inte alltid var detsamma för de berörda företagen.
- 105 I synnerhet framgår det av skälen 987–991 och 1007 i det angripna beslutet att kommissionen ansåg att sökanden hade deltagit i överträdelsen fram till den 23 april 2012 och att det sista hela räkenskapsåret före överträdelsens slut var det som sträckte sig mellan april 2011 och mars 2012.
- 106 När det gäller Nichicon ansåg kommissionen att bolaget hade deltagit i överträdelsen avseende elektrolytkondensatorer av tantal fram till den 9 mars 2010 och att det sista kompletta räkenskapsåret innan överträdelsen avseende dessa kondensatorer upphörde var det som sträckte sig mellan april 2008 och mars 2009. Kommissionen ansåg dessutom att sökanden hade deltagit i överträdelsen avseende elektrolytkondensatorer av aluminium fram till den 31 maj 2010 och att det sista kompletta räkenskapsåret innan överträdelsen avseende nämnda kondensatorer upphörde var det som sträckte sig mellan april 2009 och mars 2010.
- 107 Vad gäller Hitachi ansåg kommissionen att företaget hade deltagit i överträdelsen fram till den 18 februari 2010 och att det sista kompletta räkenskapsåret innan överträdelsen upphörde var det som sträckte sig mellan april 2008 och mars 2009.
- 108 Vad gäller Sanyo ansåg kommissionen att bolagen hade deltagit i överträdelsen fram till den 19 april 2011 och att det sista kompletta räkenskapsåret innan överträdelsen upphörde var det som sträckte sig från april 2010 till mars 2011.
- 109 Vad vidare gäller Elna och Nippon Chemi-Con ansåg kommissionen att eftersom Elna och Nippon Chemi-Con hade slutat att sälja elektrolytkondensatorer av tantal innan de upphörde att delta i överträdelsen, var det lämpligt att i fråga om dessa kondensatorer beakta försäljningsvärdet under det senaste kompletta räkenskapsår under vilket företagen hade sålt dem för att förhindra att överträdelsens ekonomiska betydelse undervärderades i försäljningsvärdet. Vad gäller Elna ansåg således kommissionen att med hänsyn till att företaget hade upphört att sälja elektrolytkondensatorer av tantal den 1 augusti 2010, skulle år 2009 beaktas vid fastställandet av försäljningsvärdet. Vad gäller Nippon Chemi-Con ansåg kommissionen att det var lämpligt att som referensår beakta dels det sista kompletta räkenskapsår då företaget hade deltagit i överträdelsen vad gäller försäljningsvärdet av elektrolytkondensatorer av aluminium, det vill säga året 2011–2012, dels det sista kompletta år under vilket företaget hade sålt elektrolytkondensatorer av tantal vad gäller försäljningsvärdet på de sistnämnda, det vill säga året 2003–2004 (se skälen 9 och 34 och fotnot 1643 i det angripna beslutet).

- 110 Av det ovan anförda följer för det första att kommissionen, för att fastställa grundbeloppet för de böter som skulle åläggas, använde kriteriet i punkt 13 i 2006 års riktlinjer för samtliga kartelldeltagare förutom för Elna och Nippon Chemi-Con, och beaktade därmed försäljningsvärdet under det sista kompletta räkenskapsåret då de deltog i överträdelsen. Vidare beräknade kommissionen separat, för samtliga kartelldeltagare, det relevanta försäljningsvärdet för de två berörda produktkategorierna, nämligen elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (se punkterna 102 och 103 ovan).
- 111 Tillämpningen av kriteriet i punkt 13 i 2006 års riktlinjer ledde visserligen inte till att samma årsperiod användes för de sju företag som berördes av kriteriet, med hänsyn till de olika överträdelseperioder som de hållits ansvariga för (se punkterna 105–108).
- 112 Kommissionen tillämpade dock kriteriet om det sista kompletta räkenskapsår då företaget deltar i överträdelsen på ett konsekvent och objektivt sätt på de sju berörda företagen. Den konstaterade skillnaden mellan de årsperioder som beaktades för dem är nämligen endast ett resultat av tillämpningen av nämnda kriterium, i vilket hänsyn tas till de olika perioder de aktuella företagen deltog i överträdelsen och till deras olika räkenskapsår (se punkterna 105–108 ovan).
- 113 Även om de aktuella årsperioderna inte motsvarar samma kalenderår eller samma räkenskapsår, är dock varje företags omsättning under dessa år jämförbara med varandra. Vad gäller samtliga kartelldeltagare, förutom Elna och Nippon Chemi-Con, valdes årsperioderna enligt samma objektiva kriterium, nämligen det sista kompletta räkenskapsåret då de deltog i överträdelsen. När det gäller samtliga kartelldeltagare tillämpade kommissionen även samma beräkningsmetod, och beaktade försäljningsvärdet för var och en av de två berörda kondensator typerna separat.
- 114 Den metod för beräkning av försäljningsvärdet som kommissionen använde är således inte godtycklig och medför inte i sig ett åsidosättande av principerna om icke-diskriminering och om likabehandling.
- 115 Såsom angavs i punkt 78 ovan har sökanden inte heller visat att det referensår som användes för sökanden, genom tillämpningen av detta enhetliga kriterium, inte var representativt för sökandens verkliga storlek och ekonomiska styrka på marknaden eller för omfattningen av dess överträdelse.
- 116 Av detta följer, för det andra, att den omständigheten att kommissionen inte använde det sista kompletta räkenskapsåret för deltagande i överträdelsen som kriterium för att fastställa Elnas och Nippon Chemi-Cons försäljningsvärde för elektrolytkondensatorer av tantal (se punkt 109) i förevarande fall är sakligt motiverad dessa båda företag och de sju övriga kartelldeltagarna inte befann sig i samma situation. Till skillnad från de sistnämnda företagen upphörde nämligen de två första företagen att sälja denna typ av kondensatorer innan de upphörde att delta i överträdelsen, vilket sökanden för övrigt inte har bestridit.
- 117 Det framgår av domstolens praxis att kommissionen, när den omsättning som hänförs till det referensår som beaktas i förhållande till övriga kartelldeltagare inte utgör en användbar och tillförlitlig indikation på ett visst företags faktiska ekonomiska situation under överträdelseperioden, är behörig att beakta nämnda företags omsättning avseende ett annat år än det gemensamma referensåret för att korrekt kunna bedöma företagets ekonomiska tillgångar och säkerställa att böterna är tillräckligt avskräckande, dock under förutsättning att valet av år görs

enligt ett kriterium som är konsekvent och sakligt motiverat (se dom av den 5 december 2013, Caffaro/kommissionen, C-447/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:797, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

- 118 I detta sammanhang gjorde kommissionen inte något fel när den fann att försäljningsvärdet under det sista kompletta räkenskapsår då dessa två företag hade sålt elektrolytkondensatorer av tantal skulle beaktas, för att dels beakta förevarande företags verkliga ekonomiska situation under överträdelseperioden, dels förhindra att överträdelsens ekonomiska betydelse inte undervärderades i försäljningsvärdet.
- 119 Den omständigheten att fastställandet av försäljningsvärdet kunde ha varit fördelaktigare för vissa deltagare i kartellen än vad den var för sökanden utgör dessutom inte, i likhet med vad kommissionen har påpekat, i sig diskriminering. Sökandens ståndpunkt förutsätter att fastställandet av det bötesbelopp som kommissionen ska ålägga är resultatet av en exakt räkneoperation som kan leda till att så låga böter som möjligt åläggs, vilket är ett felaktigt antagande med hänsyn till punkt 6 i 2006 års riktlinjer och domstolens praxis (se, analogt, dom av den 16 februari 2017, H&R ChemPharm/kommissionen, C-95/15 P, ej publicerad, EU:C:2017:125, punkt 78 och där angiven rättspraxis).
- 120 Kommissionen har således, i motsats till vad sökanden har gjort gällande, varken skapat en risk för diskriminering eller åsidosatt principen om likabehandling i den mån kommissionen dels, för att fastställa kartelldeltagarnas försäljningsvärden, valde det allmänna kriteriet om det sista kompletta räkenskapsår då ett företag deltog i överträdelsen, dels, genom att beakta försäljningsvärdet för de båda aktuella typerna av elektrolytkondensatorer var för sig, tillämpade ett annat kriterium med avseende på två företag, som till skillnad från övriga deltagare hade slutat att sälja en av kondensator typerna sedan flera år innan de upphörde att delta i överträdelsen.

[utelämnas]

- 126 Under dessa omständigheter finner tribunalen att sökanden inte har visat att kommissionen har överskridit gränserna för det utrymme för skönsmässig bedömning som den har då den fastställer bötesbeloppet och åsidosatt icke-diskrimineringsprincipen och likabehandlingsprincipen vid fastställandet av det referensår som skulle beaktas vid beräkningen av grundbeloppet för böterna.
- 127 Talan kan således inte vinna bifall såvitt avser den första grundens andra del och därmed inte heller såvitt avser den första grunden i dess helhet.

Den andra grunden: Kommissionen tillämpade inte en lägre koefficient för överträdelsens allvar

[utelämnas]

- 129 Kommissionen har bestridit dessa argument.

[utelämnas]

- 131 En av de båda faktorer som bestämmer grundbeloppet för böterna är, enligt punkterna 19–22 i 2006 års riktlinjer för beräkning av böter, den andel av det berörda försäljningsvärdet som fastställs i förhållande till överträdelsens grad av allvar. Överträdelsens allvar bedöms från fall till

fall för varje typ av överträdelse med beaktande av samtliga omständigheter i ärendet. När kommissionen slår fast den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas i ett visst fall, tar den hänsyn till en rad faktorer, bland annat överträdelsens art, de berörda parternas sammanlagda marknadsandel och överträdelsens geografiska omfattning samt i vilken mån överträdelsen har genomförts.

- 132 Enligt fast rättspraxis ska dessutom överträdelsens allvar vara föremål för en individuell bedömning. När bötesbeloppet fastställs ska således hänsyn tas till hur länge överträdelsen har pågått och till alla omständigheter som kan påverka bedömningen av överträdelsens allvar, såsom de enskilda företagens beteende och roll vid genomförandet av de samordnade förfarandena, den vinst företagen kunnat göra genom dessa förfaranden, deras storlek och värdet på de aktuella varorna samt den risk som överträdelser av detta slag innebär för genomförandet av unionens mål (se dom av den 8 december 2011, KME Germany m.fl./kommissionen, C-272/09 P, EU:C:2011:810, punkt 96 och där angiven rättspraxis, och dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 196 och där angiven rättspraxis). Bland dessa faktorer återfinns även de konkurrensbegränsande beteendenas antal och intensitet (se dom av den 26 september 2018, Infineon Technologies/kommissionen, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 197 och där angiven rättspraxis).
- 133 I förevarande fall fann kommissionen i det angripna beslutet att det förelåg en enda, fortlöpande överträdelse som omfattade hela EES och som bestod av avtal och/eller samordnade förfaranden som syftade till att samordna prispolitiken i fråga om leveranser av elektrolytkondensatorer av aluminium och av tantal (se punkterna 10 och 11 ovan). Kommissionen slog fast att sökanden var ansvarig för denna enda, fortlöpande överträdelse. Sökandens ansvar omfattade dock inte CUP-mötena, beträffande vilka kommissionen ansåg att sökandens deltagande inte var styrkt (se punkt 18 ovan).
- 134 Med hänsyn till dessa omständigheter och särskilt överträdelsens art och geografiska omfattning, fastställde kommissionen den andel av försäljningsvärdet som skulle beaktas med hänsyn till överträdelsens allvar till 16 procent (se punkt 26 ovan).
- 135 Kommissionen beviljade dessutom sökanden och Nec en nedsättning på 3 procent av böternas grundbelopp för förmildrande omständigheter, på grund av att det inte var styrkt att de hade deltagit i CUP-mötena och att det inte fanns något som bevisade att de hade haft kännedom om dem (se punkt 29 ovan).
- 136 Av detta följer att kommissionen i förevarande fall först tillämpade en koefficient för överträdelsens allvar på 16 procent och att kommissionen därefter bedömde sökandens individuella beteende och beviljade sökanden en nedsättning med 3 procent av grundbeloppet på grund av förmildrande omständigheter på grund av att det inte var styrkt att sökanden hade deltagit i CUP-mötena.
- 137 Sökandens argument föranleder inte någon annan bedömning än den som gjorts av kommissionen.
- 138 För det första, och i motsats till vad sökanden har gjort gällande, strider kommissionens tillvägagångssätt, som består i att beakta sökandens uteblivna deltagande i CUP-mötena som en förmildrande omständigheter, inte mot rättspraxis.

- 139 Det ska inledningsvis påpekas att enligt domstolens praxis kan kommissionen beakta hur allvarligt ett företags delaktighet i en överträdelse är relativt sett och de särskilda omständigheterna i målet antingen i samband med bedömningen av överträdelsens allvar i den mening som avses i artikel 23 i förordning nr 1/2003, eller i samband med justeringen av grundbeloppet med hänsyn till försvårande och förmildrande omständigheter. Det är förenligt med den rättspraxis som det hänvisas till ovan i punkt 132 att kommissionen ges denna valmöjlighet, eftersom den i vilket fall som helst kräver att det aktuella företags individuella beteende ska beaktas vid fastställandet av bötesbeloppet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 2013, Team Relocations m.fl./kommissionen, C-444/11 P, ej publicerad, EU:C:2013:464, punkterna 104 och 105, och dom av den 26 januari 2017, Laufen Austria/kommissionen, C-637/13 P, EU:C:2017:51, punkt 71 och där angiven rättspraxis).
- 140 Även om det således antogs att punkterna 135–138 i domen av den 16 november 2011, Sachsa Verpackung/kommissionen (T-79/06, ej publicerad, EU:T:2011:674), och punkterna 62, 63 och 65–67 i domen av den 10 oktober 2014, Soliver/kommissionen (T-68/09, EU:T:2014:867), stöder sökandens ståndpunkt att den omständigheten att sökanden inte deltog i CUP-mötena borde ha beaktats vid fastställandet av koefficienten för överträdelsens allvar och inte som en förmildrande omständighet, har detta synsätt inte stöd i den rättspraxis som det hänvisats till i punkt 139 ovan och som senare har fastställts i tribunalens ovannämnda domar. Det framgår nämligen av denna rättspraxis att kommissionen förfogar över ett utrymme för skönsmässig bedömning att beakta ett enskilt företags individuella beteende vid det ena eller det andra av dessa skeden av beräkningen av bötesbeloppet.
- 141 Det följer av principen om likabehandling, i den mening som avses i den rättspraxis som det erinrats om i punkt 99 ovan, att man när det gäller att fastställa överträdelsens allvar inte med nödvändighet beaktar skillnader mellan de företag som deltagit i en och samma överträdelse, bland annat med avseende på den geografiska spridningen på vars och ens delaktighet i samband med fastställandet av koefficienterna för ”överträdelsens allvar” och ”tilläggsbeloppet”. Detta kan också komma att beaktas i ett annat skede i beräkningen av bötesbeloppet, såsom i samband med justeringen av beloppet med hänsyn till försvårande och förmildrande omständigheter, enligt punkterna 28 och 29 i 2006 års riktlinjer.

[utelämnas]

- 145 För det andra kan tribunalen inte godkänna sökandens påstående när denne hävdar att kommissionen höll sökanden ansvarig för en överträdelse som ”den inte begått”.
- 146 Sökanden har inte yrkat att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras i den del det fastställs att sökanden är ansvarig för den aktuella överträdelsen, utan i den del sökanden åläggs böter.
- 147 Den omständigheten att sökanden inte deltog i CUP-mötena påverkar vidare inte på något sätt det faktum att sökanden deltog i en överträdelse av samma art och av samma geografiska omfattning som de övriga kartelldeltagarna.
- 148 Såsom framgår av punkterna 12 och 13 ovan, organiserades nämligen den aktuella kartellen genom multilaterala möten mellan de högsta försäljningscheferna och högsta ledningen samt genom tillfälliga bilaterala eller trilaterala kontakter mellan parterna. De multilaterala mötena, som ägde rum varje eller varannan månad mellan åren 1998 och 2012, anordnades successivt under namnen ”ECC-möten”, ”ATC-möten”, ”MK-möten” och ”CUP-möten”. CUP-mötena var möten som ägde rum parallellt med MK-mötena och genomfördes som komplement till dessa

möten, och var ”inofficiella möten” med avseende på MK-mötena, eftersom de i allmänhet hölls en vecka efter de sistnämnda mötena. Även om det inte har visats att sökanden deltog i CUP-mötena, är det ostridigt att sökanden deltog i andra möten, bland annat i MK-mötena.

- 149 Eftersom sökanden deltog i en stor majoritet av de multilaterala möten genom vilka den aktuella kartellen organiserades kan, i detta sammanhang, enbart den omständigheten att sökanden inte deltog i CUP-mötena inte ändra överträdelsens art eller geografiska omfattning. Sökanden har således felaktigt gjort gällande att omfattningen av den överträdelse som sökanden tillskrivs skiljer sig från omfattningen av den överträdelse som tillskrivits övriga kartelldeltagare.
- 150 När det slutligen gäller den koefficient för överträdelsens allvar som tillämpades i det angripna beslutet, uppgår regelmässigt den andel av försäljningsvärdet som beaktas till högst 30 procent (se punkt 21 i 2006 års riktlinjer). När kommissionen fastställer vilken andel av försäljningsvärdet som ska beaktas inom denna gräns på 30 procent, tar dessutom kommissionen hänsyn till en rad faktorer, bland annat överträdelsens art, de berörda parternas sammanlagda marknadsandel, överträdelsens geografiska omfattning och om överträdelsen har genomförts eller ej (punkt 22 i 2006 års riktlinjer). Eftersom de mest allvarliga konkurrensbegränsningarna, såsom horisontella avtal om fastställande av priser, ska bestraffas hårt, kommer den andel av försäljningsvärdet som ska beaktas vid sådana överträdelser att bestämmas i den övre delen av skalan (punkt 23 i 2006 års riktlinjer).
- 151 I förevarande fall fastställde kommissionen koefficienten för överträdelsens allvar till 16 procent, varvid den beaktade dels att horisontella ”arrangemang” för samordning av priser till sin natur hör till de allvarligaste överträdelserna av artikel 101 FEUF, dels att kartellen omfattade hela EES (se punkt 26 ovan). Koefficienten fastställdes således till en procentsats som var något högre än mitten av skalan för koefficienten för överträdelsens allvar, som kan uppgå till upp till 30 procent av försäljningsvärdet. Under dessa omständigheter kan det, med hänsyn till överträdelsens art och geografiska omfattning, inte anses att koefficienten för överträdelsens allvar på 16 procent är olämplig eller alltför hög med hänsyn till allvaret av den överträdelse som sökanden gjort sig skyldig till, enbart på grund av att sökanden inte deltog i CUP-mötena.
- 152 Av det ovan anförda följer att den omständigheten att kommissionen i förevarande fall tillämpade en koefficient för överträdelsens allvar på 16 procent för samtliga kartelldeltagare och beaktade att sökanden inte hade deltagit i CUP-mötena genom att bevilja sökanden en nedsättning av grundbeloppet för böterna på grund av förmildrande omständigheter inte kan utgöra ett åsidosättande av vare sig artikel 23.3 i förordning nr 1/2003 eller av principen om personligt ansvar.
- 153 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

[utelämnas]

Yrkandet om nedsättning av det bötesbelopp som ålagts sökanden

- 156 Sökanden har i andra hand yrkat att tribunalen med utövande av sin obegränsade behörighet ska göra en ny beräkning av, eller sätta ned, det bötesbelopp som ålagts sökanden. Sökanden har hävdatt att böterna ska räknas om, dels genom att i beräkningen använda sökandens genomsnittliga försäljning inom EES under hela den överträdelseperiod för vilken uppgifter finns tillgängliga, dels genom att tillämpa en nedsättning med minst 3 procent av koefficienten för överträdelsens allvar.

[utelämnas]

- 166 När det för det första gäller sökandens yrkande att tribunalen ska göra en ny beräkning av det försäljningsvärde som är relevant för beräkningen av böternas grundbelopp, ska det inledningsvis påpekas att sökanden inte har anfört något verkligt alternativ till det kriterium som anges i punkt 13 i 2006 års riktlinjer och som kommissionen använde. Den period som sökanden har angett för att fastställa ett "genomsnittligt" försäljningsvärde, det vill säga perioden mellan augusti 2007 och mars 2012, tycks nämligen ha valts av sökanden enbart av det skälet att det rör sig om den period för vilken det finns tillgängliga uppgifter.
- 167 Under dessa omständigheter kan tribunalen inte godkänna sökandens förslag att tillämpa ett kriterium för att fastställa försäljningsvärdet som dels inte ger någon indikation som gör det möjligt för vissa sig om att det sålunda beräknade försäljningsvärdet är representativt för sökandens storlek och ekonomiska styrka eller för överträdelsens omfattning, dels inte gör det möjligt att iakttä principen om likabehandling, vilket sökanden för övrigt själv har medgett (se punkt 49 ovan).
- 168 Såsom framgår av punkterna 112 och 113 ovan, tillämpades kriteriet avseende det sista kompletta räkenskapsår då företaget deltog i överträdelsen i förevarande fall på ett konsekvent och objektivt sätt med avseende på samtliga kartelldeltagare som befann sig i en jämförbar eller identisk situation. Det framgår dessutom att Elna och Nippon Chemi-Con hade slutat sälja elektrolytkondensatorer av tantal innan de upphörde att delta i överträdelsen. De befann sig därför i en annan situation än de sju andra deltagarna i överträdelsen.
- 169 Den omständigheten att kommissionen använde ett annat år för att fastställa Elnas och Nippon Chemi-Cons försäljningsvärde av elektrolytkondensatorer av tantal är således i förevarande fall sakligt motiverad med hänsyn till att dessa två företag, som hade upphört att sälja denna typ av kondensatorer innan de upphörde att delta i överträdelsen, befann sig i en annan situation. I detta sammanhang kan varken kommissionen eller tribunalen tillämpa identiska kriterier på olika situationer, annars skulle överträdelsens ekonomiska betydelse undervärderas genom det valda försäljningsvärdet (se punkterna 116 och 118 ovan).
- 170 Det är följaktligen inte motiverat, bland annat med hänsyn till likabehandling och proportionalitet, att ändra fastställandet av det relevanta försäljningsvärdet för beräkningen av grundbeloppet för sökandens böter, såsom det fastställts i det angripna beslutet.

[utelämnas]

- 182 Yrkandet om nedsättning av det bötesbelopp som ålagts sökanden ska således ogillas och talan ska följaktligen ogillas i sin helhet.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (nionde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Tokin Corp. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

Costeira

Gratsias

Kancheva

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 september 2021.

Underskrifter